

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Capitis dolor, & sterilitas, quibus rebus illata ?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

nibus tormentis cruciatus nullam interdiu, nullam internoctu quietem caperet. In his tam monstrosis doloribus, vsque ad finem vitæ fuit. Postquam defunctus est, medici consuluerunt, aperiendum, vt fons mali inueniretur. Conuenere chirurgi, cultrum admouerunt. Cor erat sanum, pulmones integri, renes illæsi, intestina omnia suo loco imperturbata. Tandem & ventriculum aggressi sunt, eo dissecto, lignum teres & oblongum, quatuor è calybe cultros, & quædam alia a superiora ferramenta spiritami longitudine maiora repererunt. Nimirum & hoc, & plerique morbi per maleficium illati, sunt prodigiosi. Omnium autem prodigiosissimum est, quando per os, vel imum guttur eijcit, æger spinas, ossa, ligna, saxa, fragmenta vitrorum, acus, cultros, & alia ferramenta, glomos pilorum, pannos, setas, cornu laternarum, atque alia talia, quæ comestione in corpus immitti non potuere. Contigit hoc anno Pisis, ait Casalpinus de inuestigatione demon. hac vidisse multis spectantibus. Quædam à demonibus obfessa sapius, modo inter adjurandum, modo postea eiecit corpora, & magnitudine, & forma per se ineptissima, vt deuorarentur, clauos ferreos pralongos, ossa, lapides glomos laneos, carbones, aliâq; multa, in culcitra autem, ea regione, qua thorax incumberebat, præcipue quæcor, globuli multi reperti sunt ex plumis affabre efformati, diuersis figuris; sed plurimi instar rosarum perpetuis plumarum tenuissimarum ordinibus, nunc filo impliciti, nunc solo glutine: alia genera reperta sunt in cernicali, quæ caput residebat.

V I. Similia plura exempla referuntur à Beniuenio de muliere Florentina, à Nicolao Remigio; & de puella Leuuentetensi in historia Germanica, hac de se excusa An. 1562. Sed vetera mitto, audiui multos oculos eiuscemodi morborum testes; ipse Brunouij Anno 1618. vidi, in præcipua domo, locum & hominem non minimæ authoritatis, cui certis diu temporibus tantus caput occupabat dolor, vt omnes eum existimarent moriturum. Frustra fuere omnes medici, frustra omnes medicinæ. Tandem, vt fit, ventum est ad diuina, factæ preces, vota, peccatorum confessio, & ecce, dum in prandio dominus domus mensæ accumbit, rumpitur superius triclinij tabulatum, supra ipsam mensam. Ne

Beniuen. lib. de admirand. morb. causis. Nic. Remius lib. 3. demonolat. cap. 1.

Ne ergo rudera in cibos, & superedentes caderent, iussit herus fractos asseres remoueri. Quod dum fit, reperiunt ibi mortui hominis caluam, quam vbi in cœmeterium retulerunt, sensit se illico dominus cruciatu liberatum. Nec postea vsque ad mortem aliquid incommodi in capite passus est. Suspectus erat prior inquilinus, qui ægrè domo cessit. Alia magni nominis matrona multis cum marito annis pacificè habitauerat, semper improlis, marito tamen omnia diuina humanaque remedia adhibente, vt hæredem adipisceretur. Sed in cassum omnia. Ita sterilis è vita excessit. Insa est exenterari, tum in vtero patefacto, ô superi, quæ non fæces, & retrimenta inuenta sunt? ibi magni pilorum glomi & laarum, ibi resecti vngues; ibi vngulæ caprarum; ibi omorum fragmenta; ibi putamina nucum, & quid non vilissimarum rerum, abdita iacuerunt: vt prorsus negari non posset, non nisi magica arte illuc illata fuisse, ad foetum impediendum. Quare meritò viduus postea & secundam vxorem, è qua senex admodum liberos suscepit, attentè contra huiuscemodi veneficia muniri custodiri que, & in sagas diligenter inquiri iussit.

Quid ni per sua mancipia talia occultis artibus machinaretur? cum ipsos Dei seruos, aperto Marte, aggrediatur? & vel ferro trucidet, si non potest tollere veneno? Philippus Alegambe, in Indice Martyrum Societatis IESV, hoc habet. *Christophorus de Mendoza. nobilissimo inter Hispanos genere natus in Peruuio, in Parauaria Cangnanos Provincia Tapensis populos Christiana fidei preceptis imbuebat; vbi à Veneficorum agmine (quod enim per se non potest Orcum, per suos facit) à quibus iam fuerat dudum designatus ad cadere, tamquam suarum machinationum explicator, exceptus, primum sagittis eminus, mox cominus gladijs appetitus, altera aure re-cisa, labro superiore cum dentibus reuulso, mox etiam mento detracto, tum aure altera, naribusque, præcis, lingua ab radice, & continente ducta toto thorace, ventre, virilibus conuulsis atque abstractis, confectus est, Christum illis ad vsq; extremum spiritum prædicans. Hanc viam manifestam inferri posse à veneficis ope dæmonis non est creditu difficile, cum quilibet homo viribus nature id facere possit, vt ostendunt quotidiana homicidia latrociniaque. Vtrum autem illa,*

VII.

Phil Alegambe in Indicem martyrum. num. cclvii. ex P. Petri Friolæ locij ipsius literis datis ad P. Iosephum Oregium 5. Oct. 1636. & P. Francisco Díaz. Procureto-rem Parauariz, qui id Romæ narrauit An. 1639.